

HEVES ÉS VIDÉKE

TARSADALMI, KÖZMÜVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETES DIJ:

Egész évre . . . 8 kor. | Negyed évre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4 " | Egyes szám 20 fillér.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztésért felelős:
A kiadóhivatal.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők.

Az új kivándorlási panama.

A kivándorlóknak Fiuméből való szállítására új magyar hajózási vállalat van készülöben több millió részvénytőkével. Az új vállalatban az Adria magyar királyi tengerhajózási társaságon kívül részt vesznek a kivándorlási üzlettel foglalkozó nagyobb német hajózási társaságok és a Cunard Line, mely eddig is lebonyolította a fiúmei kivándorlási hajójáratokat. A magyar kormány szívesen fogadta az új hajózási társaság alapításának tervét, mert reméli, hogy így végleg meg fog szünni a kivándorlók szállításáért folyó marakodás, melynek eredménye a kivándorlók számának ijesztő mértékű emelkedése. Az érdekelt német vállalatok, az Adria és a belügyminisztérium teljesen megegyeztek már az új társaság alapítására vonatkozó összes részleteket illetőleg. Egyelőre érdekelt részről még ezáfolják ezt a tényállást, de okunk van feltenni, hogy a tervezet vállalat létrejötte biztosítva van és hogy a formális megalakulás

a jövő év elején minden valószínűség szerint meg fog történni.

Igy szól a híradás, melynek lényege az, hogy a kivándorlás fokozására egy új nagy hajóstársaság alakul, hogy megkönnyítse Magyarország munkás népének az Amerikába való kivándorlást. Élénken emlékezünk arra az időre, a mikor kigyót békát kiállítottak Tisza István gróf akkori miniszterelnök fejére, midőn megkötötte a Cunard-Line társasággal a kivándorlók kizárólagos szállítására vonatkozó szerződést, amely egyrészt kedvezett ugyan a kivándorlóknak, másrészt azonban a legridegebb üzlet szempontjából intézte el a magyarságnak ezt a veszedelmesen aktuális problémáját. Ennek a törvénynek meg is volt a maga végzetes hatása, mert három év alatt, mióta ez a törvény életben van, magháromszorozódott a kivándorlók száma. Nyakrafőre hangzik a panasz, elsősorban a gazdák és nagybirtokosok gyűlésein, hogy nincs elegendő munkás, mert a Cunard Line hajói viszik el tőlünk kéthetenként a munkabíró férfiak javát. A munk

káshiányt, a munkás mizériákat sokan eléggé elvakultan tisztára a szociáldemokrata agitációnak és a sztrájkok által előidézett kedvezőtlen gazdasági helyzetnek tudják be, holott az igazság az, hogy a munkáshiányt egyedül a kivándorlás okozza. Háborunál, dögvésznél végzetesebb csapás a mi hazánkra nézve a kivándorlás! Illetékes helyen szónokolnak eleget ellene és felmerülnek a leghetlenebb tervek a kivándorlás korlátozására. Felmerülnek erőszakos, sőt embertelen tervek is, amelyek éppenséggel nem méltóak egy kulturállamhoz. A kétségbeesett Toroltál megyei gazdák már azzal fenyegetőztek, hogy kínai kulikat hoznak a hiányzó magyar munkások helyett.

Es mikor ilyen nagy bajokkal állunk szemben, melyeket a kivándorlás okozott, valóban érthetően előttünk, hogy illetékes helyen egy új kivándorlási hajóstársaság létesítésén fáradoznak. Mindent csak ezt nem vártuk! Nem is hisszük el mindaddig, míg hivatalosan meg nem erősítik. Nemzetellenes véteknek tartanók, ha a

A „Heves és Vidéke” tárcája.

Abrándkép.

Csöndes a táj. A Nap lebukóban;
Olyan édes, szelid alkonyat van.

Ott ülünk az otthonos kis kertben,
Feleségem keze a kezemben.

Mesélgetek néki egyről-másról,
Soha el nem muló boldogságról.

Boldogságról, örök szerelemről,
Szerelemnek édes gyönyöréről.

S mig a szellő lágy simogatással
Pajzánkodik kedvesem hajával:

A tűnő Nap utolsó sugára
Csókot lehel mosolygó arczára.

—r.

Nemes vér.

Irta: **Vértesy Gyula**

— A „Heves és Vidéke” eredeti tárcája. —

Bartafalvy Géza ur papája: Bartafalvy Domokos ur először hallani se akart a házasságról. Szósinés róla. Ő nem egyezik

bele, hogy a familia utolsó sarja egy sváb árendás leányát vegye el.

— Én pedig elveszem. Mert nem akarok koldulni menni. Te juttattál apám a koldusbotra, hát nincs jogod megakadályozni azt, hogy én eldobhassam magamtól azt a koldusbotot. Száz holdunk maradt még a háromezerből, az még szivarra is kevés! A Liebel-pénzen visszavehetjük az egész busai határt. Még nagyobb urak leszünk, mint voltunk. Azután szeretem is Etekkát.

— Szereted? Akkor vedd el, fiam. A szerelemnek nem lehet parancsolni. Ha szereted, vedd el, ha cigányleány is. (Természetesen csak úgy, ha a cigánypapa háta megett is százezrek vannak!) Lám, én is elvettem a te boldogult édes anyádat, az Isten nyugosztalja, elvettem bizony, pedig hát...

— Pedig hát ő tisztázta ki apámat, mert hallom, hogy akkoriban már úgy állt, hogy az utolsó holdját is elliczítálták volna. Ne maszkoljon én előttem, öregem. Tudok én mindent.

Az öreg kellemetlenül érzi magát. Köhéssel és elsompolyog otthonról a kasszinóba, utközben mormogva valamit a kilykők hálátlanságáról, a kikre ráköltik a szegény apák mindenüket s a kik ezért hála fejében gúnyolják őket.

Géza pedig, mig nézett a tipegő öreg után, úgy érezte, mintha valami hatalmas

erkölcsei szégyenérzet szállná meg. Hát ő is csak egy módot tud a megélhetésre, a házasságot.

Egy pillanatra felébredt benne a fiatal büszkeség. Megírja a leánynak, hogy hazudott neki, mikor azt mondta, hogy szereti. Nem szereti, csak a pénze kell neki! De ez se igaz, mert szereti.

Es szerette is. Persze csak a maga módja szerint. Legfőképen azért, mert gazdag volt. Hanem mikor az esküvőn ott állott a szép, szerelmes menyasszonya mellett, akkor úgy érezte, hogy igazi őszinte szerelem vezeti őt az oltárhoz.

Pedig hát Etekkát is csak úgy szerette, mint azelőtt akármelyik szeretőjét. Néhány hónap mulva ráunt. Mig az apja élt, az alatt csak nem hanyagolta el a feleségét, mert az öreg minduntalan a fülébe beszélte, hogy a becsület úgy hozza magával, hogy a feleségét becsülje meg, mert annak köszönhet mindent. Ő se szerette valami rajongóan a feleségét, de mig csak élt szegény, mindig alázatos, hódoló alattvalója és hűséges hitevérsége volt.

— Én is az vagyok! — veti oda a fiú.

— De én ezt tíz évi együttélés után mondhattam el, te pedig már most is, alig egy év mulva menyecskék után jársz.

— Van is abban valami? Én tőlem neki is udvarolhatna. Én is csak udvarlok.

Mikor aztán az öreg ur behunyta a szemét és elment a Bartafalvyak családi

meglévő államilag támogatott kivándorlási hajóstársaságon kívül még egy ilyen létesítenének, hogy a kivándorlási lázat még jobban fokozzák. Valószínű, sőt bizonyos, hogy a kivándorlási vállalkozásokból az államnak és egyeseknek nagy hasznai vannak, de átkozott ez a pénz és átkozott ez a haszon. Mert a magyar nép vére árán szerzik. Abból az új kivándorlási hajóstársaságból nem lehet semmi!

HIREK.

* **Kérelmem.** Samassa János dr., a kápolnai kerület országgyűlési képviselője, Hevesvármegyei közszolgálati elöljáróságaihoz a következő kérelmet intézte: A „Tulipánkert szövetség” hazafias célját most olyan alakban óhajtja megvalósítani, hogy a falvakban fellelhető és értékesíthető háziipar-termékeket összegyűjti, s azokat a december 12—20-ig tartandó karácsonyi vásáron eladja. Az áruk teljes értékükben számoltatnak le az illetőknek. Különösen szövötmunkák, műfaragványok vagy különféle fonások értendők ezen háziipar cikkek alatt. Tisztelettel kérem tehát, tegye a „Tulipánkert szövetség” eme szándékát közhírré, s egyben tessék november hó 30-ig egy napot kitűzni, a mikor azokat én magam is megismerem a további intézkedések megtétele végett.

Egyben sziveskedjék a lakosság figyelmét felhívni, hogy a háziipar fellendítése és értékesítése tárgyában óhajtók olyan tervekkel előállni a „Tulipánkert szövetség” támogatásával, hogy a szorgalmas és szegény munkásnak ne csak jó karácsonyt, de jobb állandó megélhetést is szerezzen. Szíves válaszát kérve és jóakaratu fáradozását előre is igen köszönve vagyok hazafias üdvözléssel Budapest, 1906. november 20. Samassa János dr., orsz. képviselő.

— **Halálozás.** Mult hó 28-án nagy részvét mellett temették el Smoling István 70 éves kalapos mestert, a boldogult az 1859—1866-iki hadjáratban vett részt. Kora dacára csak végnapjaiban gyengélkedett.

— **Ártézi kut.** Boeconád község egy jól sikerült artézi kutat kapott mely per-czenként 18—20 liter vizet ad 160 méter mélységből. A vállalkozó Aradi Mátyás békéscsabai kútfuró 2400 koronáért készítette a kutat mely az egész falut bőségesen látja el ivóvízzel.

— **Rabló gyilkosság.** Mult hó 23-án reggel rémes meglepetés érte Sipos Ignáczné és fiát kisköre lakosokat kik a szomszéd tanyáról jöttek haza lakodalomból. Lakásuk ajtaját mely szokás ellen be volt zárva ki feszítették és a családapát vérében fekvő holtan találták: A gyanu Mudrics János esavargóra terelődött, a ki előző este ott járt, és Siposai borozgatott. Sipos István azonnal jelentést tett a tiszaroffi esendőr-ségnek, ez pedig meg sürgönyözte a esavargó személy leírását a közeli esendőr-ségnek valamint a budapesti rendőrségnek is, így sikerült a gyilkost már 24-én a fővárosban letartoztatni.

A Pesti Napló ideai ajándéka, az 1906. évi karácsonyi albuma kiállítására fényével felül fogja mulni a megelőző évi kiadványokat. Minden kötet különb volt az előzőnél, pedig azok az előző kötetek is egytől-egyik remek disz művek voltak. A Pesti Napló ideai ajándékkönyve Rákóczi album lesz. Javairók fogják megírni a nagy szadadságharex eleven krónikáját. És meg fog szólni ebben a kötetben a kor költészete és izzó muzsikája. Nagyszabású festmények, elsőrangú illusztrációk, kiváló mesterek alkotásai díszítik majd e művet. S a műlapokon kívül a sokszorosított művészet egész sor több színnyomású képben fog remekelni. E díszes tartalomhoz méltó lesz a keret. Bekötését a magyar iparművészet elsőrangú mesterére bizzák. Ezt az új páratlan díszű ajándékot megkapja karácsonyra a Pesti Napló állandó előfizetőin kívül minden új előfizető is, aki mostantól kezdve egy évre megszakítás nélkül a Pesti Naplora előfizet, illetve aki karácsonyig legalább egy félévi díjat befizet és egy további félévi előfizetésre magát kötelezi. Az előfizetés fél- és negyedévenként, sőt havonta is eszközölhető s kívánatra külön értesítést küld e módzatokra vonatkozólag a Pesti Napló kiadóhivatala Budapesten, VI. ker., Andrászt-ut 27. sz.

— **Országos vásár.** Füzesabony községben a legközelebbi országos vásár 1906. évi december hó 9. és 10-ik napjain lesz megtartva, melyre mindennemű állat felhajtható.

— **Megfult gyermek.** Ifj. Kalicz János tarnabódi lakos egy éves János fiának évés közben a tőpörtü torkán akadt. Orvosi segítség hián, a gyermek csakhamar megfult. A gondatlan anya ellen megtették a bünyfenyítő feljelentést.

— **Vigyázatlan lövés.** Parokai Antal ács segéd flober fegyverét mutagatva vigyázatlanságból elsült, a golyó Kovács T. János éjjeli őrt balkarján megsebesítette.

— **Halálozás.** Csányi Ferencz Mihály 80 éves gazdasági eselédet temették e hó 1-én nagy részvét mellett. Az elhunyt 40 éven keresztül szolgálta híven Braun Gábor herezeg uradalmi bérlőt és utódját Braun Sándort.

— **Verekedés.** Pénteken délután Bárdi József notórius zsebkuepez a Váhl Lajos koresmájában muzsikáltatta magát. Részesíteni akarván Fáraótól származó rokonait keresményéből, egy 20 kor. bankót huzott a vonóba. Aldozat készségét azonban csakhamar megbánva, a pénzt vissza követelte, azonban oly alaposan elverték, hogy rokonok közt megér 100 koronát.

— **Kedvezmény a tartalékosoknak.** Jekkefalussy Lajos honvédelmi miniszter intézkedett, hogy azon tartalékosoknak, kik jövő évi gyakorlatukat két részben akarják kitölteni, ez megengedtesék, ha eziránt illetékes hatóságukhoz előzetesen folyamodnak.

— **Népgyűlés.** Az újjászervezett szociáldemokrata párt két szónoka Gyárfás és Huszár tartott mult vasárnap városunkban óriási halgatóság jelenlétében. A gyűlés renben folyt le.

— **Hivatal-áthelyezés.** Az egri járás főszolgabírói hivatala mult hó 27-től kezdve a vármegyházába tétetett át.

sirboltjába, a mellé a halvány arcú asszony mellé, akit, becsületére legyen mondva, ha nem is szeretett, de nagyon becsült, hát akkor azután kieresztette a gyepőt az urfi.

Az atyja még csak a lelkére beszélt néha, de most már nem volt, a mi korlátolja, de a felesége könnyei, a szép kék szemekből aláhulló könnyek, azok csak ingerelték.

Minek pityereg az az asszony, hiszen őt is szereti?

Szegény Etelka először szemet akart hunyni a férje dolgai felett. Gyöngédebb akart lenni, semhogy mutatta volna, hogy fáj neki a férje hűtlensége. De mikor azután látta, hogy az ő gyöngédségét egyszerűen gyengeségnek, gyávaságnak nézi, hát más módot próbált meg. Jól ismerte férje büszke természetét, hát annak az utján akart hatni rá. Hátha figyelmeztetné őt, hogylem tulajdonképen tartozik is neki szerelemmel?

Együgyű, naiv asszonyka volt, jóformán meg se gondolta jól, a mit mondott és legfőképen nem értette úgy, a mint mondta.

— **Jogom van tőled hűséget követelni!** Én mentettelek meg! Nélkülem kol-dulhatnál!

Persze, hogy volt e szavakban valami a pénzemberek rideg, hideg számító hangjából is, maga is kiérezte és a következő pillanatban már odaborult a férfi mellére,

s esókkal, szerelmes szóval engesztelgette. De későn volt már!

A gógós, büszke Bartafalvy Géának felfutott a vér az arcába, halántékán kidagadtak az erek, keze ökölbe szorult. Látszott rajta, hogy ajkán ott lebeg valami sértő, kiméltelen szó, hanem csak még se mondta ki. Lefejtette magáról az ölelő karokat durván, idegesen.

Az asszonyka kétségbeesetten kérlelte:

— **Bocsáss meg! Ne haragudj!**

Mért haragudnék? Nincs oka rá.

Igazat mondott. Hanem még egyszer nem akarná meghallani. És ezért kell hogy vége szakadjon közöttük mindennek.

— **A ki engem nem becsül, azzal én nem élhetek együtt.**

Meg azután a Bartafalvyak nem is szoktak senki kegyelméből sem élni. A mit a felesége hozott a házhoz, azt vihet, megél még ő a maga emberségéből is.

Könyöröghetett azután előtte a szép asszony, amennyit csak akart. Megmondta, punktum. Még egy meleg tekintete se volt számára. Mikor elbucszott tőle, csak azt mondta:

— **Azelőtt sze-ettem, de most gyűlölöm.**

Igy maradt azután egyedül Bartafalvy Géza ur a Bartafalvy-kastólyban, melynek parkja körül-belül nagyobb volt, mint a mennyije neki megmaradt a dominumból,

mikor kiszakították belőle a felesége hozományát.

A mit csak követelt az asszony ügyvédje, ő mindent odaadott neki. A fiskális beszélhetett neki, hogy így csináljon, úgy csináljon, az asszony hadd pereljen, a törvény az ő részén van, rá se hederített a jól megfizetett tanácsokra. Ő nem volt sohase krájlzeros, se bérlő; a mit a felesége a magának akar, azt elviheti. Egy másik bolond terve támadt a szegény, szerelmes asszonykának, Hátha a férje, teljesen tönkremenne, visszapárlol hozzá! Milyen édes lesz akkor őt újra megmenteni!

Csak hogy rosszul ismerte a férjét. Nem abból a fajtából való volt, a melyikből az okos embereket faragják. Keményfejű, büszke legény volt.

Pedig alig ment el tőle a felesége, ugy kezdte érezni, mintha nagyon szeretné a szép, széke, gyermekarcú asszonykát.

Lehet, hogy szerette azelőtt is, csak nem tudott parancsolni magának. Szilaj vére rávitte a tivornyázásra, a szeretkezésre. Pedig szerette a feleségét, szeretnie kellett, mert másképen nem boldogulna ugy utána most, hogy elveszítette.

Érzi, hogy utálnia kelleue, hiszen, hogy bánik vele most is, de hiába, nem tudja. S mikor a békéltetésnél is hidegen mondja:

— **Gyűlölöm...**

CSARNOK.

Krónika.

Mikor legdrágább jogainkat
Hatalmi szóval elkobozták,
S védelmezőt hetyke göggel
Elűzték s megkardlapták.

Mikor az ősi vármegyékről
Rongyok gyanánt dobtak ki minket,
És ránk küldték, szuronyt szegezve,
Egyenruhás testvéreinket.

Mikor meggázolták a törvényt,
S az alkotmányt sárral tiporták,
S a Kárpátoktól Adriáig
Bősz forrongásban volt az ország.

Mikor elesapták és kirúgták
A hiveket, kik ellenálltak,
S a nép gazát, büzhödt szeméjét
Folénk helyezték — despotáknak. —

Tördeltük, ugy-e, tehetetlen
Békóba vert kezünket akkor,
S esikorgattuk a fogainkat
Szilaj, emésztő, vad haragtól?

Bosszut lihegtünk, szörnyűséget,
Példás bosszut az árulókra,
Olyat, hogy ég be ne fogadja
Es testüket a föld kidobja.

Fogadkoztunk százszor, ezerszer,
Hogy virradván majd jobb időkre,
Kedvőt szegjük minden magyarnak
Az árulástól — mindörökre...

És im', virradtunk jobb időkre,
És vár szabadra vált kezünk rég,
Hogy rásujtszon büntetésül
Azokra, a kik megköztözték.

És várunk, várunk, egyre várunk,
Tavaszból nyár lett s ősz a nyárból,
S a mint évszak évszakra röppen,
Bosszuló kedvünk egyre lágyul.

Kezdetben váltig kiabáltuk;
„Ah, vád alá a hitszegőket!”
Később meg így: „Talán elég lesz,
Ha jól megbélyegezzük őket...”

S hogy megjött az alkalma végre
A hirdetett bélyegsütésnek,
Forgatjuk és kotyvasztjuk egyre,
S nézzük, kedvére van-e Bácsnek.

S látván, hogy Bácsnek nincs inyére,
Bosszunkat szépen fölretesszük,
Hadd fusson — mondjuk — a gazember
Csak a — gáztottat bélyegezzük.

Es a „kegyelmes” árulók így
Elik tovább is világuk',
S lesik, mikor sűt majd megint a
Feltámadásnak napja rájuk.

Ég adja, hogy hiába várják!
De hogyha egykor megjön újra,
Már tudni fogják, hogy mi fán nő
A magyarok „szörnyű” bosszúja.

S kacagva fog majd guzsba kötni
A préda-éhes sok gazember...
— Hisz a magyarok bosszújától
Ezek után már félni nem kell!

Fenő

3129 szám
tk. 190

Hirdetmény!

A hevesi kir. járásbíróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Heves község urbéri birtokainak tagosítása jogerejűleg befejeztetvén, ezen község tkvi. betéteinek átalakítása az 18624 sz. I. M. I. 1906. rendelettel elrendeltetett, minél fogva a község betétei az 1896. évi 2579 sz. és 1893. évi 19665. sz. I. M. rendeleteknek megfelelően átalakítottak, s ezzel egyidejűleg az 1891. évi XVI. tez. 12. 13. §-aiban előírt esetekben tulajdonjog bekebelezések is foganatosítottatni fognak.

Ennélfogva a helyszíni eljárásra és hitelesítésre határnapul 1906. évi december 15-ik és következő napjai tüzetnek ki, mely határnapon kezdetét veszi a helyszínen az eljárás.

Minélfogva felhivatnak:

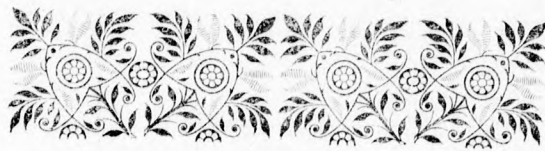
1) az összes érdekelt felek, hogy a

hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új tkvi betét tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi betétek végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2) hogy mindazok akik a betétben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, a tkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák be és adják át.

A kir. járásbíróság mint tkvi. hatóság.
Heves, 1906. november 12-én.

Nemcsik Kálmán
kir. ítélő táblai bíró.

KARÁCSONYI
és UJÉVI
TÁRGYAK
a legolcsóbb árban
kaphatók

Braun Andor

úri és női divatruházában.

Akkor is azt zakatolja vadul dobogó szíve:

— Szereted!

És ez az érzés, ez vágy elveszített neje után napról-napra jobban beleeszi magát a szívébe. Nincs éjjele, nincs nappala. Minden gondolata csak ott révedez nála.

Órákig elül a felesége szobájában. Üres a szoba. Csak a négy rideg fala van még. A butorokat mind hazavitték. De ő esodálatsképen most is úgy lát mindent, mint akkor volt.

Az ágy fölötti kék selyemfüggönnyt mintha most huznák szét s a függöny mögül előbuvik egy bájos üde női arc, szőke haja végigömlik a felfogott függönyön — sárga selyem s kék selyem — s a kis ajkak közül hallja az édesen hívó szót:

— Gézus! Gézus!

Hallja. Ott cseng a fülében és felkél a székről s megy arra felé, a honnan a hangot hallja. Azután megáll az üres szoba közepén s mikor, mintha álomból ébredne a valóságra, meglátja a négy üres falat, hát úgy érzi, mintha valami kínos sebet ütne rajta az emlékezés.

— Edesem, örökre elvesztett Etelkám!

— suttogja lázasan, kétségbeesetten.

Az nap is egész nap ott ült abban a szobában. Szomorú ősz nap volt, illő hoz-

zá. Ott ült az ablak mellett s nézett ki. Sötétszürke volt a levegő, az ég, a föld, minden. Az ólomszürke felhőkől egyenes vonalakban pergett az eső, a kert sudár jegenyét hajtogatták a száraz lombjaikra hulló ólmos esőcseppek. A kastély előtti nagy gruppan esenevész őszi rózsák eresztették le fonnyadt fejeiket, az egyenesre metszett bokrok tar ágain kopott, szürke verebek csiripeltek. Olyan kopottak, olyan éhesek és didergők, a minő talán nemsokára ő is lesz. A jövő hétre ki van tűzve az árverés a kastélyra is. K'lokik innen is, mint valami rossz kutyát.

A szegénység jövendő képével összegyűl a lelkében a feleségére való emlékezés bus, szerelmes hangulata.

Eszébe jutnak boldogsága első napjai. Az esküvő után itt töltött aranyos, vig napok. Mikor először a mellére borult a szép leány reszkető agódással, epedő félelemmel.

— Etel, édes asszonyom!

Tárczából kiveszi felesége arczképét. Menyasszonyi ruhában van levéve. A hófehér selyem habszerűen dudoros ujjakból, csipkés nyakból, mint valami odalehelt, üde, friss reggeli hangulat, úgy tűnik elő a szép babaarcu asszonyka.

— Vége van, vége!

Szomorúan, csöndesen ül ott, észre se veszi, mikor a cseléd levelet hoz be neki.

A borítékon megismerte az Etelka irását. Reszkető kézzel tépi fel. Vajjon mit írhat neki? Mit? Hát azt, amit egy örülden szerető asszonyi szív diktálhat:

Szeretlek, meghalok utánad. Bocssás meg! Mindenem a tied! S legjobban a tied lesz engedelmes, hűséges rabszolgád

Etelka.

A kastélyt én veszem meg az árverésen. Oh jöjj, jöjj ériem! Mama is vár velem együtt. Jöjj édes, drága uram!...

Az első pillanatban az asszony utári vágyódás mindent parancsolólag lépett fel a szívében.

— Menj, menj, legyetek boldogok!

De a következő perczben ott csatázott vele a büszkesége:

— Koldus vagy, alamizsnát adnak neked!

És a büszkesége győzött. Hanem félt tőle, hogy ez a diada! nem marad állandó, félt tőle, hogy a szerelme mégis fölülkerekedik. Gyávasságot pedig nem akart elkövetni. Segített hát a dolgon úgy, a hogy tudott. Elhallgattatta a szívet. Örökre...

Meleg vérének első sugara végigöntötte, pirosra festette a babaarcu asszony hófehérruhás arczképét.

Nyiltér.)

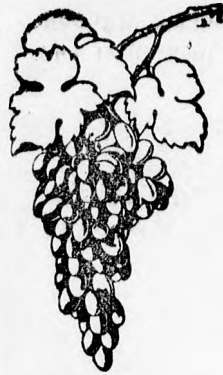
25-30 ezer koroná okiratokkal igazolható biztos évi keresetre szerethető, ahol az már eddig bevezetett egy szabadalmi jog kihasználásával, amely Heves megyére 6 évre bérbe adandó.

Előzetes tőke befektetés nem szükséges. Csak vagyoni garanciával rendelkezők küldjék ajánlatukat

Találmányokat értékesítő vállalat
Budapest, Erzsébet-körút 12.

*) E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

SZŐLŐOLTIVÁNY ELADÁS.

A ki egészséges, olesó, szép szőlőt akar, bizalommal forduljon

Vity Miklós lelkesen vezetett oltványtelepéhez Csanádon Torontálmegye, a hol szokvány minőségű I. rendű fás, gyökeres és sima zöldoltványok, bor- és csemegefajok, valamint amerikai sima és gyökeres szőlővesszők, nemkülönben ugyanazon fajok II. rendű osztályzatban a legolcsóbb árban kaphatók. — Szőlőügásnak külön e célra választot fajok. — Faj és árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

A számos elismerő levél közül itten csak egy:

Miskolc, 1906. szept. 12.

Van szerencsém értesíteni, hogy a f. év tavaszán Öntől rendelt 2600 db. szőlőoltványval teljesen meg vagyok elégedve, szépen fejlődnek. Őszi ültetésre tisztelettel kérem a következőket előjegyzésbe venni: Passatuti gyökeres zöld oltványból 20 db. és Riparia Portalis gyökeres alany vesszőkből 300 dbot és tisztelettel kérem azt annak idején, — ha irok — azonnal küldeni szíveskedjék.

Szívélyes üdvözzel VITLIS GYÖRGY.

SZAKVÉLEMÉNYEK

AZ

ESTERHÁZY COGNACRÓL:

A magy. kir. műegyetem borászati laboratóriuma által hivatalosan megejtett és általunk tudomásul vett vizsgálatok alapján az

Esterházy cognacot

betegünknek alkalmaztuk és azt sikeresen használva mint kitűnő minőségűt és a francia Cognacokkal vetekedőt a legjobban ajánljuk.

DR. TAUFFER VILMOS
egyetemi tanár.

DR. STILLER BERTALAN
egyetemi tanár.

DR. RÉCZEY IMRE
egyetemi tanár.

DR. PETRIK OTTO
egyetemi tanár.

DR. KÉTLY KÁROLY
egyetemi tanár.

DR. ANGYÁN BÉLA
egyetemi tanár.

DR. POÓR IMRE
kir. tanácsos, egy. tanár.

DR. BARON JÓNÁS
egyetemi tanár.

AZ

ESTERHÁZY COGNAC

MINDEN ELŐKELŐ FÜSZER- ÉS CSEMEGE-KERESKEDESBEN KAPHATÓ.

1-3

A HEVES ÉS VIDÉKE KIADÓHIVATALA

ADLER JÓZSEF könyvnyomdája
HEVESEN.

Alapszabályok
Zárszámadások
Egyházi, községi
És egyéb hivatalos ...
Nyomatványok
Körlevelek
Levélborítékok
Számlák
Levélfek
Falragaszok

Elvállal és készít

izléses kivitelben mindennemű

NYOMTATVÁNYOKAT

jutányos árak mellett.

Vidéki rendelések pontosan teljesítetnek.

Báli és menyegzői ...
Meghívók
Eljegyzési
Kártyák
Étlapok
Táncrendek
Névjegyek
Gyászlapok
stb. a nyomdai szakba
vágó nyomtatványok
..... készítése

Községi és ügyvédi nyomtatványok raktára.

Hirdetsek a legjutányosabb árban vétetnek fel.